

[Hans Rasmussen.]

regeringspartierne tager lidt håndfast på dette lovforslag, ikke af angst — således som det ærede medlem hr. Lorentzen søgte at fremstille det — men fordi vi mener, at det ville være en meget fornuftig tanke at afvise noget, som eventuelt kan blive til skade for en forholdsvis god arbejdsløshedslovgivning. Dermed er ikke sagt, at jeg ikke mener, der bør foretages ændringer; jeg tror endog, det er nødvendigt, at vi efterhånden ser lidt på arbejdsløshedslovgivningen, men at begynde med forslag af denne beskaffenhed ville i hvert fald ikke være rimeligt; det er ikke saglig begrundet, men det indeholder derimod adskillige politiske betragtninger.

Når det ærede medlem hr. Poul Sørensen siger, at hans grundsyn på arbejdsløsheds-kasserne ikke er ændret, så kan vi notere os det. Men det er dog blevet væsentligt ændret ved fremsættelsen af dette lovforslag, ganske væsentligt ændret, for det er jo ikke funktionærgrupperne, som har stået i kø for at få oprettet arbejdsløsheds-kasser; det, der her er tale om, er funktionærgrupper, der er fremkaldt politisk bl. a. af det ærede medlems eget parti, som har sagt, at nu er tiden kommet til at lade sig arbejdsløshedsforsikre, og jeg vil gerne fraråde, at finansministeren nu skal til at uddele bon'er til ethvert medlem af den danske befolkning, således at de, når de passerer Christiansborg Slotsplads, skal op i finansministerens hovedkasse og have dem indløst. Det kan vist ikke være den vej, vi skal.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger. Det er ud fra saglige betragtninger, vi afviser såvel ændringsforslaget som selve lovforslaget, og det er sagligt begrundet, at vi tager det op til regulær behandling i et udvalg, hvor vi kan få problemerne gennemdrøftet. Hvis det så viser sig, at den trang er til stede, som de ærede ordførere for oppositionen mener der er, så kan funktionærgrupperne jo møde op og gøre deres krav gældende, og lad os så prøve at se på det.

Lorentzen: Man skal passe på, at anden behandling ikke bliver lig første behandling, og det er den nærmest ved at blive i øjeblikket — men vor højtærede formand er jo rar og tålmodig.

Må jeg ganske kort sige, at jeg har ikke

på noget tidspunkt nævnt H. og K., og jeg sigter ikke mod en bestemt organisation, slet ikke, jeg vil kun værne om en smule frihed, ikke andet. Viser det sig, at tanken i lovforslaget har levedygtighed, så vokser den; viser det sig, at tanken er forkert, kommer der ikke noget ud af den, det er det, jeg hele tiden har sagt. Jeg mener ikke, man skulle være bange for at prøve den side af sagen.

Det er blevet sagt, at der ville blive kaos i arbejdsløsheds-kasserne — det var vist det ærede medlem hr. Baunsgaard, der brugte det udtryk. Hvis mit parti eller jeg troede, at vi ville forøge udgifterne for arbejdsløsheds-kasserne, ville vi være meget betænkelige, og så tror jeg ikke, vi ville være medforslagsstillere til lovforslaget. Men hvis man kender lidt til arbejdsløshedsloven, ved man, at nu har kasserne selv administrationsudgifterne og kan ikke få dem refunderet af staten.

Lige så sikker er jeg i den betragtning, at hvis retsforbundet er bange for en forøgelse af statens indsats over for arbejdsløsheds-kasserne, så havde det rette tidspunkt til at stemme imod været dengang, arbejdsløsheds-kasseloven sidste gang var til revision.

Ninn-Hansen: Det er menneskeligt at fejle, og jeg vil i anledning af ministerens bemærkninger om vort ændringsforslag sige, at hvis den højtærede minister har ret i, at det er meget stødende — en opfattelse, han har fået gennem korrekturlæsning af ændringsforslaget — at der står „arbejdsministeren“ i stedet for „socialministeren“, vil jeg erkende denne fejl og give tilsagn om, hvis det er en fejl, at rette den ved tredje behandling, således at der kommer til at stå „socialministeren“, som den højtærede minister ønsker det. Jeg mener blot, at den højtærede minister skulle vise samme evne til at erkende sine fejl. Der har jo ikke været tale om misforståelse fra andre sider med hensyn til den højtærede ministers bemærkninger ved første behandling om, at der ikke var kommet nogen henvendelse. Den højtærede minister sagde — sp. 4162 —:

„Imidlertid vil jeg gerne fremhæve, at der ikke indtil nu til ministeriet eller til arbejdsdirektoratet er fremsendt noget andragende om anerkendelse af en ar-